கல்விச் சம உரிமையின் ஆதரவாளர்

ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ்

நவம்பர் 24ந் திகதி ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ் அவர்களின் 46வது நினைவுத் தினமாகும். அத்தினத்தை ஒட்டி இக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ் முஸ்லிம்களின் கல்விக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை பற்றி கல்விமான்கள், ஆசிரியர்கள், அவரது சகாக்கள் என பலர் எழுதியுள்ளனர். எனினும், இலங்கையில் முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வித் துறை விடயத்தில் அவருடைய சிந்தனைகள் பற்றி அறிந்திருப்பது அற்பமே. முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி விடயத்தில் அவருடைய பணிகளில் இருந்து பயனடைந்தமையினால், இலங்கையில் முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி மற்றும் அந்தஸ்து பற்றிய அவரது சிந்தனைகளை பகிர்ந்து கொள்வது மிகவும் பொறுத்தமுடையதாகும்.

முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் பின்னடைவுக்குப் பிரதான காரணம் கல்வி இன்மையே என அஸீஸ் மிக ஏலவே உணர்ந்திருந்தார். உயர்கல்வியைத் தொடருமாறு அவர் இளைஞர்களைத் தூண்டினார். அதே மனப்பாங்கு கொண்ட நபர்களுடன் இணைந்து வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கு உதவுவதற்கென புலமைப்பரிசில் ஒன்றை ஆரம்பித்தார். கல்வி மீது அண்ணார் கொண்டிருந்த அக்கறை, அரச சிவில் சேவையிலிருந்து 1948 இல் முதிர்ச்சிக்கு முன்னதாகவே ஒய்வுபெற்று கொழும்பு ஸாஹிரா கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்க வழி கோலியது.

முஸ்லிம் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தை உறுதி செய்யும் நோக்கத்துடன் அவர், கல்வியில் கவனம் செலுத்தினார். ஸாஹிரா கல்லூரியில் நூல்கள் நிரம்பிய நூலகம் ஒன்றை உருவாக்க முற்பட்ட அஸீஸ், நல்ல கல்விக்கு வாசித்தல் முன் தேவை என்றார். வேறுபட்ட சித்தாந்தங்களைக் கொண்ட எல்லா சமூகத்தையும் சேர்ந்த அர்ப்பணிப்பும் செயற்திறனும் கொண்ட ஆசிரியர்களை நியமித்தார். அத்தோடு, ஒருவர் மற்றவருடைய மதத்தையும் கலாசாரத்தையும் புரிந்துகொள்ளும் முகமாகவும், சகிப்புத் தன்மைக்கும் இன இணக்கப்பாட்டுக்கும் வழியமைக்கத் தக்கதாகவும் எல்லா மாணவர்களையும் இன வேறுபாடின்றி ஸாஹிராவில் சேர ஊக்குவித்தார். முஸ்லிம்கள் கிணற்றுத் தவளை போக்கைக் கொண்டிருக்கக் கூடாதென அண்ணார் கூறினார்.

முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி பற்றி நிலை என்ன?

அறிவையும் கல்வியையும் அடைந்து கொள்வதன் முக்கியத்துவம் பற்றிய தூய குர்ஆன் வலியுறுத்துகின்றது. அதனால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் முஸ்லிம்களிடையே, விசேடமாக முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் கல்வித் தரத்தை விருத்தி செய்ய எண்ணிய,

சித்திலெப்பை போன்ற பெருந்தகைகளினால் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு கல்வி ஊட்டுவதில் சில முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. முஸ்லிம் பெண் பிள்ளைகளுக்கான முதல் பாடசாலை 1891 இல் கண்டியிலும், அதனை தொடர்ந்து கம்பளையிலும், குருநாகலையிலும் சித்திலெப்பை அவர்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. பெற்றோர்களின் அசிரத்தை காரணமாக இப்பாடசாலைகள் செயலற்றுப் போயின.

''எமது சகோதரிகளை இருளில் வைத்திருக்கும் வரை, ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும், சமூகத்துக்கும் கல்வியினால் பெறப்படும் பிரயோசனங்களில் 50 சதவீதத்தை நாம் இழக்கின்றோம்'' என முஸ்லிம் மாதர் கல்வியின் ஆர்வமிக்க ஆதரவாளரான வைத்திய கலாநிதி எம்.சீ.எம்.கலீல் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்.

முஸ்லிம் பெற்றோர்கள் தமது புதல்விகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பதற்கு ஏதுவாக, பெண்கள் பாடசாலைகளை நிறுவுமாறு சேர் ராஸிக் பரீத் அவர்கள் அரசாங்கத்தைத் தூண்டினார். எனினும், அப்பாடசாலைகளினால் பயன்பெற்றவர்கள் மிகவும் குறைந்த சதவீதத்தினரே. 1940ஆம் ஆண்டுகள் வரையும் கூட முஸ்லிம் பெண் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி ஊட்டுவதற்கு எதிர்ப்பு நிலவியது.

சேர். ராஸிக் பரீத் அவர்களின் ஊக்கத்தினால், 1946ம் ஆண்டு கொழும்பில் புதியதோர் இடத்தில் முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதன் அதிபராக ஆயிஷா ரவூப் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். அக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டதை அஸீஸ் வரவேற்றார். அவர் ஸாஹிராவில் அறிமுகப்படுத்திய அதேமுறையை அக்கல்லூரியும் கடைப்பிடிக்கும் என அவர் எதிர்பார்த்தார். முஸ்லிம் பெண்களுக்கு கல்வி புகட்டுவதில் அது ஒரு பெரும் படியென அவருக்கு தென்பட்டது.

பெருங்கவியும் தத்துவஞானியுமான அல்லாமா இக்பால் உரைத்தது போன்று, ''கல்வி என்பது வாழ்க்கைக்கான தயார்படுத்தல் என்ற வகையில், தனவந்தர், ஏழை, ஆண், பெண் ஆகிய எல்லோரினாலும் வேண்டப்படுகின்றது'' என அஸீஸ் நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். பெண்களின் உயர் கல்விக்கும் பல்கலைக்கழக பட்டத்துக்கான உரிமைக்கும் அண்ணார் பெரும் ஆதரவாளராக இருந்தார். அது அவருடைய கல்விப் பின்புலத்திலிருந்து எழுந்த கருத்தோட்டமாகும்.

அஸீஸ், யாழ்ப்பாண சோனகத் தெருவைச் சேர்ந்த கற்றறிந்த குடும்பத்தவர் பெண்கள் உட்பட, யாழ்ப்பாண குடும்பங்களில் பெரும்பாலானவை கற்ற குடும்பங்கள், அவை ஆங்கில படிப்பு அற்றவையாயினும், அரபு, அரபுத் தமிழ் (அரபு அச்சரங்களில் எழுதப்படும் பல அரபு சொற்களினால் செழுமையூட்டப்பட்டது) என்பனவற்றில் நல்ல பரிச்சயமுடையவர்களாக இருந்தனர். இளம் சிறுமியர், சிறுவர்களுடன் மத்ரஸாக்களுக்குச் சென்று அண்மித்த பாடசாலைகளிலும் சேர்ந்தனர். எனினும் பருவமெய்திய பின்னர் பாடசாலைக் கல்வியை அவர்கள் தொடரவில்லை.

சோனகத் தெருவானது முஸ்லிம் பிரதேசம் என இனங்காணப்பட்டிருந்தாலும் தமிழ் சமூகத்துடன் பெருமளவு உறவும் நட்பும் நிலவியது. அஸீஸ் அவர்கள் வைதீஸ்வரா கல்லூரியிலும் பின்னர் யாழ்ப்பாண இந்து கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். நிச்சயமாக, இதன் காரணத்தினால் தான் அண்ணர் தாராள மனமும் புரிந்துணர்வும் கொண்டவராகவும், எல்லா சமூகங்களுக்குமிடையிலும் நட்புறவையும் புரிந்துணர்வையும் வளர்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவராகவும் திகழ்ந்தார்.

அல்லாஹ்வின் மீதான விசுவாசத்தையும், ஆண்களின் மட்டுமின்றி பெண்களினதும் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி தனது தாயே தனக்கு ஊட்டியதாகவும் அஸீஸ் எப்போதும் பேசுபவராக இருந்தார். தாயின் வழிகாட்டலில் குடும்பத்தின் பிள்ளைகள் அனைவரும் புனித குர்ஆனை ஓதவும், தமது பேச்சு தொழியாகிய தமிழில் அதன் கருத்தை படிக்கவும் செய்தனர். அரபுத் தமிழ் மற்றும் தமிழ் மொழியிலான ஆக்கங்களை வாசித்தனர்.

இக்காலப் பகுதியிலேயே அஸீஸ் பெண்கள் கல்வியைப் பற்றி ஆர்வம் கொள்ள ஆரம்பித்தார். தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரியான சித்தி கதீஜாவை லண்டன் மெட்ரிகுலேசன் பரீட்சைக்குத் தோற்றுமாறு ஊக்கப்படுத்தினார். அதற்காக அவர், யாழ்ப்பாண பரிசுத்த குடும்ப கன்னியர் மடத்தில் கல்வி கற்க வழிசமைத்தார். இப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்த அவர், காலத்துக்கேற்ப மேற்கொண்டு கல்வியைத் தொடரவில்லை.

உயர் கல்விக்கும், பல்கலைக்கழக பட்டத்துக்கும் பெண்களுக்குரிய உரிமைகள் மீது அஸீஸ் பிடிவாதமாக இருந்தார். பெண்களின் கல்விக்கு இடையூறாக இருந்த, பருவமடைந்த பின் பாடசாலைக்குப் போக அனுமதிக்காத மனப்போக்கை கொண்டு வந்த பர்தா (ஒதுங்கள்) முறையையும், இஸ்லாத்திற்கு பாதகமான சீதன முறையையும் அங்கீகாரம் பெறவில்லை. பர்தா முறை பெண்களின் கல்விக்கு தடையாக இருந்தன. பருவமடைந்த பின் அவர்கள் பாடசாலைக்கு செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை.

அவர்கள் தமது வீட்டு வரையறைகளுக்குள் முடக்கப்பட்டு, தூய குர்ஆனை ஓதவும், ஹதீஸ்களை வாசிக்கவும், கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டனர். ஆகக் கூடியது, இஸ்லாமிய கீதங்களை கற்றனர். இதனோடு இளம் வயதிலேயே விவாகம் செய்து கொடுப்பதற்காக பெண் பிள்ளைகளுக்கு சமையலும் தையலும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது.

1950 வரையிலும் கூட பர்தா முறை நிலவியதோடு, கடுமையாக கடைப்பிடிக்கவும் பட்டது. இத்தகையதொரு காலக்கட்டத்திலேயே அஸீஸ் அவர்கள், முஸ்லிம் பெண் கல்விக்காக உயரக் குரல் கொடுத்ததோடு, சீதன முறையையும் கடுமையாகச் சாடினார்.

உயர் கல்விக்கும், பல்கலைக்கழக பட்டத்துக்கும் பெண்களுக்குரிய உரிமைகள் மீது அஸீஸ் பிடிவாதமாக இருந்தார். பெண்களின் கல்விக்கு இடையூறாக இருந்த, பருவமடைந்த பின் பாடசாலைக்குப் போக அனுமதிக்காத நிலவிய பர்தா (ஒதுங்கள்) முறையையும், இஸ்லாத்திற்கு மாறான சீதன முறையையும் அன்று அங்கீகரிக்கவில்லை.

கற்ற பெண்ணொருத்தி, தம்மை மேம்படுத்திக் கொள்ளும் ஒழுக்க விழுமியங்களுடன் கூடிய கல்வி கற்ற பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுப்பாள் என்ற அசையாத நம்பிக்கையை அஸீஸ் கொண்டிருந்தார். அதுவே எழுச்சிக்கான மிகப்பெரிய தேடலாகும் என்பது அவரது கருத்தாகும். இந்த கருத்துக்களை தனது உரைகளிலும் எழுத்துக்களிலும், கருத்தரங்குகளிலும், கலந்துரையாடல்களிலும் வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய முயற்சிகள் பெருமளவு வெற்றியளித்தன. இளம் பெண்கள் பலர் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றுக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

1950 ஆம் ஆண்டுகள் தொடக்கம் அஸீஸ் அவர்களும், சித்திலெப்பை, டாக்டர் கலீல் மற்றும் சேர். ராசீக் பரீட் போன்ற சம கருத்துடையவர்களோடும் இணைந்து, உயர் கல்வியைத் தொடரும் சவாலை ஏற்று, பல்கலைகழக மற்றும் தொழிற்சார் தகைமைகளை அடைந்து கொள்ள விரும்பிய முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வியை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். அது அவர்களை சுதந்திரவாளிகளாக்கியது.

முன்னேற்றகரமான வாழ்க்கைத் தரத்தை அடையத்தக்கதாக, அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு பங்களிப்பை வழங்கக் கூடியவர்களாயினர். கல்வி கற்பதற்கும், அவர்களுடைய சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு உதவக் கூடிய வகையிலும் தமது பிள்ளைகளுக்கு கல்வித் துறையில் ஆர்வமூட்டும் இயலுமைகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது.

இந்த படித்த முஸ்லிம் மாதர், ஏனைய சமூகத்தின் படித்த பெண்களுக்கு இணையாக தன்னம்பிக்கையுடன் நிற்பதற்கு ஆற்றலுடையவர்களாக மாறினர். அவர்கள் பல்வேறு தொழிற்துறைகளில் ஈடுபட்டு பொறுப்புவாய்ந்த பதவிகளையும் இன்று வகிக்கின்றனர். உயர் கல்வியைத் தொடர்வதற்கும் தொழில் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் மற்றைய முஸ்லிம் பெண்களுக்கு முன் உதாரணமாக இருந்து ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளித்துள்ளனர்.

ஆங்கிலம் மூலம் மரீனா இஸ்மாயில்

தமிழ் வடிவம் என்.எம்.எம்.றெஸீன்